

נצבים וילך – שישי

יד וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה, הֲאֵל
קָרִיבוֹ יוֹמָךְ לְמִמֶּנִּי קָרִי
יָת יְהוֹשֻׁעַ וְאֶתְעַתְּדוּ
בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא,
וְאֶפְקְדֵנִיה; וְאִזַּל מֹשֶׁה
וַיהוֹשֻׁעַ, וְאֶתְעַתְּדוּ
בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא.

טו וְאֶתְגַּלִּי יְיָ בְּמִשְׁכַּנָּא,
בְּעִמּוּדָא דְעֵנָנָא; וְקָם
עִמּוּדָא דְעֵנָנָא, עַל
תְּרַע מִשְׁכָּנָא.

טז וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה,
הָא אֶת שְׂכִיב עִם
אַבְהֶתֶךָ; וַיָּקוּם עִמָּא
הַדִּין וַיִּטְעֵי בְּתַר טַעֲוֹת
עֲמָמִי אֲרַעָא, דְּהוּא
עָלִיל לְתַמָּן בִּינִיהוֹן,
וַיִּשְׁבְּקוֹן דַּחֲלָתִי,
וַיִּשְׁנֹן יָת קִימִי דְגִזְרִית
עִמָּהוֹן.

יז וַיִּתְקַף רַגְזִי בְּהוֹן
בְּעַדְנָא הַהוּא
וְאַרְחִיקֵנּוֹן וְאַסְלִיק
שְׂכִינָתִי מִנְּהוֹן, וַיהוֹן
לְמַבְז, וַיַּעֲרַעַן יְתַהוֹן
בִּישָׁן סִגְיָאן, וַעֲקֹן;
וַיִּימַר, בְּעַדְנָא הַהוּא,
הָלֹא מִדְּלִית שְׂכִינָת
אַלְהִי בִינִי, עָרַעֲנִי
בִּישְׁתָּא הָאֵלִין.

יח וְאַנָּא, סִלְקָא אֲסְלִיק
שְׂכִינָתִי מִנְּהוֹן בְּעַדְנָא
הַהוּא, עַל כָּל בִּשְׁתָּא,
דְּעַבְדּוּ: אֲרִי אֶתְפַּנִּיאוּ,
בְּתַר טַעֲוֹת עֲמָמִיא.

יט וּכְעַן, כְּתוּבוֹ לְכוּן יָת
תְּשַׁבְּחָתָא הָדָא, וְאַלְפָּה
לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוּיָה
בְּפִמָּהוֹן: בְּדִיל דְּתַהִי
קָדְמִי תְּשַׁבְּחָתָא הָדָא,
לְסִהִיד בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל.

(יד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֵן
קָרְבוּ יָמֶיךָ לָמוּת׃ קְרָא אֶת־
יְהוֹשֻׁעַ וְהִתִּיצְבוּ בְּאַהֶל מוֹעֵד
וְאַצִּנּוּ וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיהוֹשֻׁעַ
וַיִּתִּיצְבוּ בְּאַהֶל מוֹעֵד:

פס"י א וְאַצִּנּוּ. וְאַזְרִזְנוּ:

(טו) וַיֵּרָא יְהוָה בְּאַהֶל בְּעִמּוּד
עָנָן וַיַּעֲמֵד עִמּוּד הָעָנָן עַל־
פֶּתַח הָאֹהֶל:

(טז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
הִנֵּנִי שֹׁכֵב עִם־אַבְתְּיָךְ וְקָם
הָעָם הַזֶּה וְזָנָה | אַחֲרַי | אֱלֹהֵי
נֹכַח־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בֹא־
שָׁמָּה בְּקִרְבּוֹ וַעֲזָבֵנִי וְהִפֹּר
אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ:

פס"י א נֹכַח הָאָרֶץ. גו"י הָאָרֶץ:

(יז) וַחֲרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם־הַהוּא
וַעֲזַבְתִּים וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי
מֵהֶם וְהָיָה לֶאֱכֹל וּמִצְאָהוּ
רָעוֹת רַבּוֹת וְצָרוֹת וַאֲמַר
בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי־אִין
אֱלֹהִי בְּקִרְבִּי מִצְאוֹנִי הָרָעוֹת
הָאֵלֶּה:

פס"י א וְהִסְתַּרְתִּי פָנַי. כְּמוֹ שְׂאִינִי
רוֹאֶה בְּצָרְתָם:

(יח) וְאַנֹכִי הִסְתַּר אֶסְתִּיר פָּנַי
בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל־הָרָעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־
אֱלֹהִים אַחֲרַיִם:

(יט) וְעַתָּה כְּתֹבוּ לָכֶם אֶת־
הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמָּדָה אֶת־
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁימָה בְּפִיהֶם
לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לְעֵד בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל:

פס"י א אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת. הָאֲזִינוּ הַשְּׁמַיִם עַד וְכִפֹּר אֲדָמְתוֹ עִמּוֹ: